

Invitație-n poveste

Bragagiu

Când se ogoiește-n creste
Scăpătatul de chindie
Se deschid înspre poveste
Porți de vis și poezie.

Sufletu-i în înălțare
Cu mici picuri de tristețe,
Dar presimt de-acum din zare
Veștile de frumusețe.

Curg încet prin flori și frunze
Propozițiile de pe
Munți și basmul - nai pe buze -
Melodia își începe.

Uit de ieri și uit de mâine
Doru-i plin de nici nu speră,
Iară porăit la stâne
Se-ncadrează-n atmosferă.

Pe-undeva uimit străpunge
Glas de huhurez amurgul
Și cu duruirea curge
Înspre noapte caprimulgul.

Ultimul ecou de seară
Pâlpâiește în privire
Ca un rug în plină vară
Mă invită-n odihnire.

Și ascult c-așa s-ascultă
Fără „de la”, fără „până”
Tot mai multă și mai multă
Slova veșnică română.
Victor Bragagiu